

عنوان مقاله:

عناصر معماری شکل دهنده ی یادمانهای آرامگاهی (دوره پهلوی اول و دوم)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی افق های نو در علوم مهندسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

معصومه یآوری - دانشجوی دوره دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین،

سیمون آیوزیان - استادتمام معماری دانشگاه تهران، استاد مدعو دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

یکی از مشهودترین تغییرات در زمینه معماری و شهرسازی را آرامگاه سازی برای مشاهیر ادبی و ملی دانست. این تلاش برای فرهنگ سازی از این دست به قدری پر اهمیت بود که می توان دوره ی تاریخی بین سالهای 1300 تا 1355 را از مهمترین دوره های تاریخ معماری ایران در زمینه ی بهره گیری از بستر اجتماعی و اقتصادی برای پیشبرد اهداف فرهنگی دانست که تا قبل از آن سابقه نداشت. اهمیت یادمانهای آرامگاهی این دوران تا بدانجاست که معماران این دوران به این بناها شناخته شده تر هستند. آرامگاه سازی از جمله فعالیت هایی است که در طی دوران متمدنی در ایران مورد توجه بسیاری قرار گرفته است. این پژوهش در پی تبیین مولفه های معماری تاثیرگذار بر ماندگاری این بناهاست و در این جهت ابتدا به بررسی ویژگی های معماری دوران های پهلوی اول و دوم می پردازد. در مرحله بعد ویژگی های معماری این دوران بر اساس معماری آرامگاهی مورد بررسی قرار می گیرد. نتیجه گیری نهایی بر اساس بررسی هشت نمونه ی موردی و تحلیل آنها بر اساس ویژگی های استخراج شده به دست می آید. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی-تحلیلی و ابزار پژوهش کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

یادمان های آرامگاهی، مولفه های معماری، تاثیرگذاری معماری دوران پهلوی اول و دوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/875788>

